

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 21 mei 2008, bij de commissie per fax op dezelfde datum ingekomen, is appelland in beroep gekomen van een besluit van verweerster, aan appelland medegedeeld bij aangetekende brief van 16 mei 2008. Bij dit besluit is appelland bij wege van ordemaatregel en met behoud van bezoldiging geschorst voor de duur van 3 maanden, ingaande 20 mei 2008. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Bij faxbrief van 3 juli 2008 heeft verweerster aan de commissie bericht dat zij het schorsingsbesluit met terugwerkende kracht heeft ingetrokken en dat de mondelinge behandeling geen doorgang behoeft te vinden. Bij faxbrief van dezelfde datum heeft appelland aan de commissie bericht dat hij niet ermee instemt dat de mondelinge behandeling geen doorgang zal vinden.

Op 4 juli 2008 heeft ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appelland was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster is, met bericht, niemand verschenen.

2. De feiten

Appelland (geboren 14 april 1952) is sinds 1 augustus 1974 bij (de rechtsvoorgangster van) verweerster in dienst als leraar.

Op 26 maart 2008 vond een gesprek plaats tussen appelland, de directeur van de school en de personeelsfunctionaris van verweerster. In dat gesprek is tegen appelland gezegd dat er een klacht over hem was van een vader wegens ongewenste intimiteiten met zijn dochter, een leerlinge van de groep van appelland. Appelland ontkende. Hem werd gezegd dat het verstandig zou zijn als hij voor korte tijd niet zou werken en dat hij arbeidsongeschikt zou worden gemeld. Zo geschiedde. Op 9 april 2008 vond een tweede gesprek plaats. In dat gesprek werd de klacht van de vader niet verder onderbouwd; tegen appelland is gezegd dat de ouders geen klacht hadden ingediend. Voorts is tegen appelland gezegd dat verweerster wilde streven naar een beëindiging van de arbeidsovereenkomst en dat daarover op 21 april 2008 nader gesproken zou worden.

Het gesprek op 21 april 2008 heeft plaatsgevonden in het bijzijn van de juridische adviseurs van partijen. Aan appelland is gevraagd of hij wilde meewerken aan beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Appelland heeft daarop te kennen gegeven dat hij dit niet wenste, maar zo snel mogelijk zijn werk wilde hervatten. Na een korte schorsing van de bijeenkomst werd tegen appelland gezegd dat hij met onmiddellijke ingang was geschorst en dat verweerster een ontbindingsprocedure zou starten.

Bij aangetekende brief van 24 april 2008 heeft verweerster appelland als volgt bericht:

“In vervolg op en ter bevestiging van de bespreking van maandag april jl., deel ik u mede dat wij het op dit moment niet langer verantwoord achten u te laten functioneren als groepsleerkracht in ons primair onderwijs en een schorsing dringend noodzakelijk achten vooruitlopend op en hangende besprekingen over een beëindiging van uw dienstverband. Een beëindiging, welke wij noodzakelijk achten gelet op de over een langere periode en in meerdere scholen met u opgedane ervaring. Wij kwalificeren u als een zwakke leerkracht, waarin wij onvoldoende vertrouwen stellen.

De toonzetting en houding, welke u tijdens het gesprek op 21 april jl. aannam, welke ons overigens heeft gesterkt in onze overtuiging, dat met u in oplossende zin slecht of gewoon niet te praten valt en u derhalve uw problematiek bij terugkeer mee de organisatie in neemt, heeft ons in het bijzonder doen besluiten u ingaande 22 april op basis van artikel 3.14 CAO-PO voor de duur van 4 weken de toegang tot onze organisatie te ontfeggen met behoud van bezoldiging als ordemaatregel. Zowel in woord als gebaar nam u een agressieve en arrogante houding aan. Daarbij gaf u aan het nergens mee eens te zijn en ook nergens aan mee te willen werken. Van een verder zinvol of inhoudelijk gesprek is het niet gekomen. Laat staan van iets, dat in een constructieve richting ging. Enige zelfreflectie hebben wij niet mogen bespeuren.

Aangezien het vertrouwen in u ernstig is geschaad, koersen wij nu verder aan op een verbreking van het dienstverband.”

In de brief wordt verder medegedeeld dat verweerster voornemens is aan appelland verlengd de toegang tot de school/organisatie te ontfeggen op basis van artikel 3.15 lid 2 CAO-PO, waarin wordt bepaald dat de werknemer kan worden geschorst voor de duur van de procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

Bij de thans bestreden beslissing, aan appellant medegedeeld bij brief van 16 mei 2008, wordt aan appellant medegedeeld:

'In vervolg op de u eerder opgelegde spoedschorsing als ordemaatregel ontzeggen wij u bij deze ingaande 20 mei a.s., wanneer de spoedschorsing zal zijn afgelopen, verlengd de toegang tot de scholen/organisatie op basis van artikel 3.15 CAO-PO.'

Bij beslissing, uitgesproken en verzonden op 27 mei 2008 heeft de commissie het beroep van appelland tegen de hem opgelegde spoedschorsing gegrond verklaard.

Bij brief van 3 juli 2008 heeft verweerster aan appelland het volgende doen berichten:

'Namens cliënte trek ik bij deze het schorsingsbesluit d.d. 16 mei jl. in. Dit gebeurt m.n. op juridische gronden; de fundering van het tweede schorsingsbesluit wordt door ons uiteindelijk zodanig ingeschat, dat dit niet in stand kan/zal kunnen blijven. Uw cliënt wordt nu met terugwerkende kracht geregistreerd als zijnde vrijgesteld van arbeid en zal t.z.t. worden gerehabiliteerd, tegelijk met de rehabilitatie ter zake van de eerste spoedschorsing en inhoudelijk afhankelijk van verdere ontwikkelingen, i.h.b. de inhoud van het onderzoeksrapport. (.....) U kunt nu namelijk het beroep intrekken en de zitting van morgen behoeft niet plaats te vinden.'

Appelland heeft zijn beroep niet ingetrokken, zodat op 4 juli 2008 de mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden. Voorafgaand aan de mondelinge behandeling heeft verweerster aan de commissie doen weten dat, nu het schorsingsbesluit is ingetrokken, in formele zin geen belang meer resteert voor appelland om zijn beroep door te zetten.

3. De motivering

Verweerster is van mening dat appelland in zijn beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat het schorsingsbesluit is ingetrokken en derhalve in formele zin voor appelland geen belang meer resteert om zijn beroep door te zetten. De intrekking van de schorsing is geschied op juridische gronden; de fundering van het tweede schorsingsverzoek wordt, naar inschatting van verweerster, zodanig ingeschat dat dit niet in stand kan/zal kunnen blijven. Zo is bijvoorbeeld tot op heden nog geen ontbindingsverzoek ingediend, hetgeen het schorsingsbesluit de facto een essentieel fundament ontnemt. Hetzelfde geldt voor het streven naar een rehabilitatie, nu schriftelijk is toegezegd dat appelland t.z.t. zal worden gerehabiliteerd, tegelijk met de rehabilitatie terzake van de eerste spoedschorsing, inhoudelijk afhankelijk van verdere ontwikkelingen in het bijzonder de inhoud van het onderzoeksrapport.

Appelland stelt zich op het standpunt dat het beroep wel degelijk ontvankelijk is. Hij heeft er belang bij vastgesteld te zien dat het schorsingsbesluit ten onrechte is genomen en verder is weliswaar het schorsingsbesluit ingetrokken maar tegelijkertijd wordt een gedwongen betaald verlof opgelegd.

a . De beoordeling van de ontvankelijkheid

De commissie stelt voorop dat een in werking getreden schorsingsbesluit, dat op voor velen waarneembare wijze is geëffectueerd, zich in beginsel niet leent voor intrekking met terugwerkende kracht. Een geschorste werknemer blijft belang erbij houden om het besluit, voorzover het is geëffectueerd, aan toetsing door de commissie te onderwerpen (zie commissie van beroep Zuid-Nederland, 22 augustus 2002). Daarom is het beroep van appelland wel degelijk ontvankelijk.

In dit geval komt daarbij nog het volgende.

Het door verweerster zo genoemde intrekken van de schorsing is een besluit, waarbij weliswaar het etiket 'schorsing' is verdwenen, maar waarbij de materiële gevolgen van de schorsing blijven bestaan te weten een – zoals verweerster het noemt – registratie met terugwerkende kracht als zijnde vrijgesteld van arbeid of, zoals appelland het terecht noemt, een gedwongen betaald verlof. Derhalve is van een intrekking van het besluit in feite geen sprake. Op deze grond moet eens temeer gelden, dat het beroep ontvankelijk is.

b De beoordeling van de gegrondheid van het beroep

De commissie kan hierover kort zijn. Het beroep is gegrond. Zoals in het besluit tot voorgenomen schorsing medegedeeld en door verweerster bevestigd in haar brief aan de commissie van 4 juli 2008 is de bestreden schorsingsbeslissing gebaseerd op artikel 3.15 lid 2 van de CAO, ingevolge welke bepaling een schorsing kan worden opgelegd voor de duur van de procedure tot ontbinding van de

arbeidsovereenkomst. Dit besluit kan alleen al daarom niet in stand blijven op de door verweerster zelf aangegeven grond dat (tot op heden) geen ontbindingsverzoek is ingediend.

Nu het beroep ontvankelijk en gegrond is zal verweerster, nu geen redenen aanwezig zijn geweest die (ook) deze schorsing konden dragen, appellant naar vermogen dienen te rehabiliteren.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart appellant ontvankelijk in zijn beroep;
verklaart het beroep gegrond;

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 4 juli 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. A.A.M. Mollee, mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de organisaties namens het personeel, heeft mr. Bosma zich van stemming onthouden.